

**Kúria
mint felülvizsgálati**

bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.21.134/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes jogi képviselője:
dr. Pék Edina Csilla kamarai jogtanácsos (cím1),
Kálóczi, Petrovics és Marofka Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr.
Petrovics Bálint ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím2)

Az alperes jogi képviselője:
dr. Nagy Emese ügyvéd (cím3)

A per tárgya: kölcsön visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Szegedi Törvényszék 2.Pf.20.015/2025/14.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Szentesi Járásbíróság 10.P.20.098/2024/17.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetékeként 31.030 (harmincegyezer-harminc) forint az állam terhéen marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] Az alperes 2009. április 30-án szám1 számú EUR alapú, 4.888.000 forint összegű kölcsönszerződést kötött a felperes jogelődjével az cég1-vel gépjárművásárlás céljából. Az alperes a finanszírozásból eredő fizetési kötelezettségei teljesítésének biztosítékaul vételi jogot (opciót) engedett a tulajdonába kerülő gépjárműre a tulajdonszerzésétől számított 5 éves időtartamra a felperesi jogelőd javára.

[2] A felperesi jogelőd 2015. április 20-án a 2014. évi XL. törvény alapján elkészítette az alperes részére az elszámolást a tisztességtelenül felszámított 1420,64 EUR összeget az alperes kölcsönszerződésből eredő lejárt és nem esedékes tőketartozására elszámolta. 2015. december 2-án a 2015. évi CXLV. törvény alapján az alperes devizában nyilvántartott tartozását forintra átváltotta 309,20 HUF/EUR árfolyamon.

[3] Az alperes a szerződésből eredő fizetési kötelezettségét nem teljesítette, ezért a felperesi jogelőd a kölcsönszerződést 2016. július 19-én azonnali hatállyal felmondta. Az alperesnek a felmondás napján 635.837 forint lejárt, összesen pedig 1.760.472,- Ft tartozása állt fenn a felperesi jogelőd felé.

[4] A felperesi jogelőd az alperessel szembeni követelését 2016. december 8-i dátummal a felperesre engedményezte, amelyről az alperest értesítette.

[5] A felperes nyilatkozata szerint az engedményezéskor az alperessel szemben 1.721.487 forint tőke és járulékal követelése állt fenn, amelyből korábban 170.000 forint résztőkét és annak járulékait fizetési meghagyás útján a már érvényesített az alperessel szemben, követelése így jelen perben 1.551.487 forint tőke és járulékal.

[6] Az alperes 2017. március 24-én a felperessel részletfizetési megállapodást kötött, amelyben a 2017. március 3-án fennálló 1.657.266 forint tőke, 63.213 forint ügyleti kamat, 36.008 forint költség, 2016. december 8-tól felszámított 7.901 forint késedelmi kamat, összesen 1.764.388 forint tartozását teljes egészében elismerte és vállalta, hogy ezt az összeget a felperes részére 48 hónapon keresztül havi 36.758 forintos részletekben megfizeti.

[7] Az alperes a részletfizetési megállapodásban foglaltaknak nem tett eleget.

[8] A felperesi jogelőd opciós jogával nem élt. A gépjárművet személy1 önálló bírósági végrehajtó az adóssal szemben szám2 szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárás során lefoglalta és azt az alperes állítása szerint ingó árverésen értékesítette.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

[9] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.551.487 forint tőke és ezen összeg után 2016. december 9-től a kifizetés napjáig számított, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Érvényesíteni kívánt jogként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523. §-ára, az rPtk. 198. §-ára, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:193. §-ára hivatkozott.

[10] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a gépjármű árverés útján történt értékesítésére figyelemmel a fogyasztó személyében változás következett be, emiatt a kölcsön visszafizetésére nem ő, hanem az árverési vevő köteles; valamint arra is, hogy a felperesi jogelőd az opciós jogával nem élt. Álláspontja szerint a gépjármű vételárát a fennálló tartozásba be kell számítani. Azzal pedig, hogy a felperesi jogelőd az autót nem vette birtokba, tisztességtelen piaci magatartást tanúsított, mely miatt a szerződés a Ptk. 6:95. §-ában foglaltak szerint semmis.

Az első- és másodfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére 1.551.487 forint tőkét és ezen összeg után 2016. december 9-től a kifizetésig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot a rPtk. 523. § (1) bekezdése alapján.

[12] Kiemelte, hogy az alperes a kölcsönszerződésben a kölcsön visszafizetésére vállalt kötelezettséget, amelynek nem tett eleget, ezért köteles az engedményes felperes kölcsönkövetelését megfizetni.

[13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta; az alperes fellebbezésében előterjesztett ellenkérelem-változtatását elutasította.

[14] Rámutatott, hogy az alperes fellebbezésében elévülési kifogást terjesztett elő részletes indok nélkül és vitatta a kereset összecszerúségét is, annak ellenére, hogy az elsőfokú eljárás során ilyen hivatkozásai nem voltak. A fellebbezésben tett anyagi jogi kifogás (elévülés) és az összecszerúség vitatása ezért meg nem engedett ellenkérelem-változtatásnak minősül, az a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 373. § (1) bekezdése szerint elutasítandó volt.

[15] Abban a kérdésben kellett ezért állást foglalnia, hogy a felperes azon eljárása jogszerűtlen volt-e, hogy nem élt vételi jogával, illetve, hogy a kölcsönből vásárolt gépjármű árverési értékesítése a kölcsönügylet alanyaiban változást keletkeztet-e.

[16] Alaptalannak találta az alperes hivatkozását, amely szerint tisztességtelen volt a felperesi jogelőd azon magatartása, hogy a perbeli gépjárművet nem vette birtokba, azzal kapcsolatban vételi jogával nem élt. A vételi jog gyakorlására a szerződés alapján a felperesi jogelődnek lehetősége volt, azonban az nem volt kötelezettsége. Minden alapot nélkülözőnek ítélte az alperes hivatkozását, miszerint a kölcsönbe vevő személyében a gépjármű árverési értékesítésével változás következett volna be. A gépjárműnek az adóssal szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárás során árverés útján történő értékesítése a szerződés

alanyaiban változást nem hozott létre. A gépjármű értékesítéséből befolyt vételár az adósnak a felperestől eltérő jogosult (a végrehajtási eljárás végrehajtást kérője) felé fennálló tartozását csökkentette, így a vételárat ezen kölcsöntartozás törlesztéseként a felek jogviszonyában semmiképpen sem kellett figyelembe venni.

[17] Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárás során az alperes a követelés elévülésére nem hivatkozott, a követelést összegszerűen nem vitatta, így e körben az elsőfokú bíróságnak bizonyítást lefolytatnia nem kellett. A szerződés alapján az alperes a kölcsön visszafizetésére köteles a felperes által megjelölt összegben, így az elsőfokú bíróság helytállóan rendelkezett az alperes marasztalásáról.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[18] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását.

[19] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 70. §-ába, 171. § (1) bekezdés a) pontjába; a Ptk. 6:21. §-ába, 6:22. §-ába és 6:23. § (1) bekezdésébe ütközik.

[20] Felülvizsgálati kérelmével együtt a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjára alapított engedélyezés iránti kérelmet is benyújtott. A megsértett jogszabályhelyekre a felülvizsgálati kérelmében írtakkal egyezően hivatkozott.

[21] Első jogkérdésként a jogi képviselő képviseleti jogának igazolását vetette fel. Előadta, hogy a 17. sorszámú jegyzőkönyv szerint a felperest a tárgyaláson dr. Petrovics Bálint ügyvéd képviselte, akinek képviseleti jogát az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Megítélése szerint ezzel az elsőfokú bíróság súlyosan megsértette az eljárási szabályokat, ezért valamennyi cselekménye hatálytalan, jogkövetkezmények nem fűződhetnek hozzá.

[22] Második jogkérdésként azt vetette fel, hogy az elévült követelések, mint "naturális obligációk" a bíróság előtt nem érvényesíthetők. Álláspontja szerint, mivel a felperes a részletfizetési megállapodást 2017. augusztus 2-án felmondta és ezután semmilyen formában nem kereste, a követelés elévült, ezért annak jogalapját és összegszerűségét is vitatta.

[23] Érvelése szerint az egyedi ügy különleges súllyal és társadalmi jelentőséggel bír. Olyan jogkérdéseket jelölt meg, amelyek egy jogszabály rendelkezéseinek értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] Az engedélyezés iránti kérelem nem alapos.

[25] Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg; és akkor sem, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben [Pp. 408. § (1) - (2) bekezdés]. Jelen per a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerint vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felek vagyoni jogain alapul és az értéke pénzösszegben kifejezhető. A felülvizsgálati kérelemben vitatott

érték 1.551.487 forint. A jogerős ítélet indokolásának [25] bekezdésében a másodfokú bíróság kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéssel mindenben egyetértett; a [28] bekezdés szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva hagyta helyben. Az alperesnek ezért a Pp. 409. § (1) bekezdése és 410. § (1) bekezdése értelmében engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjeszteni, aminek eleget tett.

[26] A Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3., megjelent: BH2020. 366.]. A Kúria az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, ugyancsak figyelemmel arra, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott, a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti [Kúria Pfv.II.20.339/2024/2., Pfv.II.20.497/2024/2., Pfv.II.21.065/2024/2.].

[27] Amint arra a Kúria már több határozatában [Pfv.III.20.037/2025/3., Pfv.V.21.294/2022/2., Gfv.V.30.561/2022/2., Gfv.V.30.562/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2.] rámutatott, a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok – így a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont tekintetében is – alapvető törvényi feltétele, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdést vessen fel.

[28] Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Pfv.II.21.117/2023/2., Pfv.II.20.035/2024/2.].

[29] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben – egyebek mellett – meg kell jelölni az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével, illetve a jogkérdést, amelynek különleges súlya vagy társadalmi jelentősége indokolja a befogadás engedélyezését [Pp. 410. § (2) bekezdés b), cb) pont].

[30] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjára alapított kérelem esetén a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel egyebek mellett, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig különösen akkor, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A Kúria a felülvizsgálatot ezekben az esetekben is csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában [Kúria Pfv.V.20.620/2025/2., Pfv.III.20.686/2025/2.].

[31] A Kúria az első jogkérdés tekintetében rámutat, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem sérelmezte, a felperes jogi képviselője képviseleti joga igazolásának hiányát, ezért az elsőfokú bíróság az ítéletében nem tért ki a Pp. 70. §-a és a 171. § (1) bekezdése szabályaira.

[32] Az ügyiratok szerint a másodfokú bíróság a Pf.6. sorszámú végzés szerint észlelte, hogy a felperes képviseletében dr. Pék Edina Csilla kamarai jogtanácsos mellett eljáró dr. Petrovics Bálint ügyvéd nem csatolta a meghatalmazását és erről a Pp. 370. § (3) bekezdése értelmében tájékoztatta az alperest. A felperes Pf.9. sorszámú beadványában bejelentette az általános meghatalmazása számát és előadta, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv valóban nem tartalmazza a meghatalmazása számát, de az a képviseleti jogát nem érinti. A másodfokú bíróság az Általános Meghatalmazások Nyilvántartásából lekérte és Pf.10. sorszám alatti az iratokhoz csatolta az érintett szám3 számú - a Fővárosi Törvényszék Pk.20.812/2023/4.

számú, 2023. március 31-én jogerőre emelkedett végzésével bejegyzett - meghatalmazást, amely 2028. március 14-ig hatályos.

[33] A Kúria megítélése szerint nem bír különleges súllyal, sem társadalmi jelentőséggel annak megítélése, hogy az eljáró bíróságok a képviseleti jog vizsgálatának Pp.-béli szabályait betartották-e, mert az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűsége nem vizsgálható [Kúria Pfv.VI.20.975/2024/2.]. Ennek hiányában nem volt lehetőség a felülvizsgálat engedélyezésére az első jogkérdésben a hivatkozott okokból.

[34] A második jogkérdés: a követelés elévülése nem volt az eljárás tárgya. Az alperes arra az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében nem hivatkozott, a másodfokú eljárásban vetette fel először, azonban a másodfokú bíróság az - egyéb mellett - erre vonatkozó ellenkérelem-változtatást elutasította. Ezért sem az elsőfokú bíróság, sem a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elévülés kérdését, így nem alkalmazták a Ptk. 6:21. §-át, 6:22. §-át, valamint 6:23. §-ának (1) bekezdését.

[35] A Kúria rámutat, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem sem irányulhat olyan jogkérdés vizsgálatára, amelyhez kapcsolódó kereset előterjesztésére nem került sor, és amely kérdést az eljáró bíróságok nem vizsgáltak (nem vizsgálhattak), következésképpen: amellyel összefüggésben jogszabálysértést sem követhettek el [Kúria Gfv.V.30.273/2023/4., megjelent: BH2023. 271.].

[36] Megtagadja a Kúria a felülvizsgálatot, amennyiben a fél által megjelölt elvi jelentőségű jogkérdést a jogerős ítélet nem veti fel [Kúria Gfv.VI.30.121/2025/2.].

[37] Figyelemmel arra, hogy a második jogkérdésben a jogerős ítélet nem döntött, a felülvizsgálat engedélyezésére az alapján nem volt mód [Kúria Gfv.V.30.041/2025/2., Gfv.30.253/2022/2.]. Emiatt a jogkérdés különleges súlyának vagy társadalmi jelentőségének vizsgálata már okafogyottá vált.

[38] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre. Az engedélyezés iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja szerint 31.030 forint, amely az alperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén marad [Pp. 102. § (6) bekezdés]

[39] A Kúria a kérelmet a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[40] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[41] Nem bír különleges súllyal, sem társadalmi jelentőséggel annak megítélése, hogy az eljáró bíróságok a képviseleti jog vizsgálatának Pp.-béli szabályait betartották-e, mert az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűsége nem vizsgálható.

[42] Nem engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a hivatkozott elvi jelentőségű jogkérdést a jogerős ítélet nem veti fel.

Budapest, 2025. december 3.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró